

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou v právní věci žalobce **M.G.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o starobní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7.7.2011, č. j.,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 7.7.2011, č. j. žalovaná zamítla námitky žalobce ze dne 16.6.2011 proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 9.5.2011, č.j. 450 924 174-152, kterým pro nesplnění podmínek § 28 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů a s přihlédnutím k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 1408/71 a nařízení Rady (EHS) č. 574/72 a počínaje 1.5.2010 i s přihlédnutím k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a č. 987/2009 zamítla žádost o starobní důchod, neboť ke dni 24.5.2007, od něhož žádá přiznání starobního důchodu získal pouze 17 let a 273 dnů, nikoliv zákonem požadovaných 25 let pojištění a toto rozhodnutí potvrdila. V námitkách účastník řízení uvedl, že na území ČR nepobýval, nemohl zde odpracovat potřebných 25 let, ale ze strany Slovenské republiky mu za odpracované roky starobní důchod byl přiznán. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že účastník řízení dosáhl důchodového věku dne 24.5.2007, nesplňuje však podmínku potřebné doby pojištění dle ust. § 29 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění v platném znění do 31.12.2009 v délce trvání 25 let i s přičtením doby pojištění, kterou získal na území Slovenské republiky 5.848 dní. V České republice získal 630 dnů, tj. celkem 17 let 273 dní pojištění. I s přihlédnutím k zahraničním dobám pojištění podmínku potřebné doby pojištění 25 let nesplnil.

V žalobě žalobce namítal, že nežádal v ČR o plný starobní důchod, dne 23.10.2009 podal žádost o přiznání starobního důchodu, jak v ČR, tak i v SR, dne 3.12.2010 rozhodla Sociální pojišťovna SR o přiznání starobního důchodu od 24.3.2007, když získal nejméně 10 roků důchodového pojištění, žalovaná dne 18.3.2010 ho informovala, že žádost o důchod podle čl. 20 Smlouvy mezi ČR a SR postoupila k rozhodnutí příslušné Sociální pojišťovně SR s tím, že o nároku na důchod podle čl. 46 nařízení Rady č. 1408/71 za dobu pojištění po 31.12.1992 na území ČR bude rozhodnuto, jakmile rozhodne Sociální pojišťovna SR a potvrdí dobu pojištění získanou podle právních předpisů Slovenské republiky. Dne 9.5.2011 rozhodla ČSSZ o zamítnutí žádosti o starobní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 28 zákona o důchodovém pojištění s přihlédnutím k souvisejícím předpisům EU, neboť k 24.5.2007 získal pouze 17 roků a 273 dnů pojištění a nesplňuje tak zákonnou podmínku 25 roků pojištění potřebnou pro nárok na starobní důchod. Podaným námitkám žalovaná z týchž důvodů nevyhověla. V žalobě dále uvedl, že důchodového věku podle slovenských předpisů dosáhl dne 24.3.2007, podle českých předpisů dne 24.5.2007, od počátku informoval žalovanou, že žádá o výměr základního důchodu ve Slovenské republice a v ČR pouze o alikvotní část důchodu odpovídající době pojištění v ČR. Tvrzení, že nezískal v ČR 25 roků pojištění se může týkat výhradně nároku na celkový starobní důchod. Navrhl soudu, aby napadené rozhodnutí zrušil.

Žalovaná ve vyjádření uvedla jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí, předestřela právní úpravu § 29 zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném před 1.1.2010 a od 1.1.2010 s tím, že při rozhodování postupovala i podle závazných právních předpisů Evropských společenství v oblasti sociálního zabezpečení. S odkazem na čl. 45 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a čl. 6 a 52 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 přihlédla k době pojištění získané podle právních předpisů jiných členských států Evropské unie tj. Slovenské republiky, které se pak posuzují tak, jako kdyby byly splněny podle českých právních předpisů, nelze k nim však přihlédnout při stanovení výše českého důchodu. Žalobce získal v českém důchodovém systému 630 dnů pojištění, ve slovenském 5.848 dnů, celkem 17 let 273 dnů pojištění, dohromady doba pojištění nečiní alespoň 25 let. V České republice je nutno získat podle § 29 zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném do 31.12.2009 získat pro nárok na starobní důchod aspoň 25 let pojištění ke dni dosažení důchodového věku, tj., dohromady české doby pojištění spolu s dobou pojištění v jiném členském státě Evropské unie. Ke dni dosažení důchodového věku žalobce nezískal zákonem požadovaných 25 let pojištění a nevznikl mu proto od 24.5.2007 nárok na dílčí starobní důchod z českého důchodového systému. Nesplnil ani podmínky stanovené v § 29 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, neboť nedosáhl 65-ti let věku před rokem 2010 a v době rozhodování ani věku alespoň o 5 let vyššího než je důchodový věk stanovený podle § 32 zákona o důchodovém pojištění (ten dosáhne v roce 2012). Žalovaná proto navrhla, aby soud žalobu zamítl, pokud žalobce nedoloží další dobu pojištění v období od 1.1.2006 do 24.11.2002 a od 14.2.2003.

Při jednání u soudu žalobce uvedl jako v žalobě, opětovně zdůraznil, že požaduje pouze důchod dílčí, jde o pro něho o zásadní věc, byť by se jednalo o zanedbatelnou částku. Dále zdůraznil, že přiznávání starobního důchodu za odpracované roky je v ČR nejprísnejší z hlediska potřebné délky doby pojištění, zejména podle platné právní úpravy do 31.12.2009. I nová právní úprava od roku 2010 je opětovně prísnejší, než v okolních státech. Doplnil dále, že po došetření další doby pojištění v SR Sociální pojišťovna vydala nové rozhodnutí v březnu 2011, kterým upravila výši přiznaného starobního důchodu vzhledem k době

pokračování

34 Ad 77/2011-18

pojištění 5.848 dní, když původně mu byl důchod přiznán rozhodnutím z 3.12.2010 za bodu 5.132 dnů.

Ze správního spisu soud zjistil, že Sociálna poisťovňa vyhotovila dne 10.3.2011 potvrzení o historii pojištění ve Slovenské republice (E205 SK), které bylo doručené žalované dne 17.3.2011, a dle něhož získal žalobce na území SR 5.848 dnů pojištění. Podle osobního listu důchodového pojištění ze dne 5.5.2011 získal žalobce na území ČR 630 dnů doby pojištění, se slovenskou dobou pojištění celkem 17 roků a 273 dnů.

Mezi stranami je nesporné, že žalobce dosáhl důchodového věku podle českých právních předpisů dne 24.5.2007 a k tomuto dni získal 17 roků a 273 dnů důchodového pojištění. Podle zákona o důchodovém pojištění podle § 29 písm. a) ve znění účinném před 1.1.2010 měl pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 25 let a dosáhl věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod. Podle § 29 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném od 1.1.2010 má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 25 let a dosáhl alespoň věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod před rokem 2010 a podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení při splnění podmínek tam uvedených pod písm. a) – f).

Od 1.5.2004 je ČR vázána právními předpisy Evropských společenství v oblasti sociálního zabezpečení a žalovaná tudíž zkoumala, zda žalobce splňuje podmínky pro přiznání starobního důchodu za dobu pojištění získanou na území ČR v trvání 630 dnů, když je povinna přihlídnout i k době pojištění získané podle právních předpisů jiných členských států Evropské unie. V projednávaném případě jde o dobu pojištění získanou v SR. Aby mohl žalobce získat tzv. dílčí důchod, musí splnit podmínku potřebné doby pojištění pro nárok na starobní důchod, která dle zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném před 1.1.2010 činila 25 let pojištění získaných v kterémkoliv členském státě EU a dosažení důchodového věku. Prvou podmínku žalobce nesplnil, a proto mu nárok na starobní důchod za 630 dnů pojištění na území ČR (tzv. dílčí důchod) nevznikl a žalovaná rozhodla v souladu se zákonem pokud žádost žalobce ze dne 23.10.2009 zamítla. Jak uvedla žalovaná ve vyjádření, podmínky pro přiznání starobního důchodu, tj. i tzv. dílčího důchodu, se změnilly podle zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném od 1.1.2010 a je na žalobci, zda uplatní žádost o starobní důchod na základě této právní úpravy.

Soud žalobu jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 o.s.ř., když úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. června 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

